

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . 6 frt - kr.

Félévre . . . 3 „ - „

Negyedévre . 1 „ 50 „

Egy húra . . . 50 „

Egyes szám . . . 12 „

HIRDETÉSEK

felvételnek

a kiadóhivatalban:

Kazinczy-ut. 20. sz.

s Czéh Sándor özv.

könyvnyomdájában:

Szél-utca 2.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

SZÁVAY GYULA.

Megjelenik vasárnap.

Szerkesztőségi iroda s kiadóhivatal:

Kazinczy-utca 20. sz.

SZÜRET.

Szól a nóta, zendül a dal,
Pitymalatkor, alkonyattal
Mind betölti a hegyet;
Sürgölődik fűрге népe,
Jó kedv fénye a szemébe:
Megkezdődött a szüret.

Hangos hegynek oldalában
Szőlőtőke hajh, silányan
Ritka fűrtökkel fizet;
Mélyeket sóhajt a gazda,
Bánatosan hajtogatja:
„Nem iszunk, majd csak vizet!”

Csikorog a régi prés benn,
Hasztalan szorit keményen,
Nem csurog, csak úgy csepeg;
Amit sajtol is, mit ér a?
Ütné meg filloxéra
Az ilyen rossz szüretet!

* * *

Szól a lárma, perg a dobszó,
Reggel, este messze hangzó
Jajjal tölti a hegyet;
Búsan jár-kei árva népe,
Könny lopózik a szemébe:
Árverező dob perreg.

Szép kevés van gazduramnál
Elverik, bár mit se használ,
Mit megörzött még kicsit, —
Kérés, panasz lárifári,
Búsan hajtja gróf Szapáry:
„Igy is nagy a deficit!”

Csikorog az adóprés, de
Ami csöppen egy kevéske,
Kenésre valót se ad, —
Ebül szerzett ebül elmén,
Ütné meg a csödhirdetmény
Az ilyen finacziát!

GARABONCIÁS DIÁK.

Emlékkönyvbe.

Azt mondja: irjak. Légyen akarátja,
Kivánom, hogy rajt' jói mulasson. —
Igen, Isten művének éke, gyöngye,
Mely ellen sikra szállni, férfi gyöngye,
Mely ezül, nevel s — megöl: az asszony!
Czinikus.

VASKALAPOS BÉNES.

Érzsékes városatya véleményei a helyzetről.

Jön a téli Üdö. Mostan kell gondoskodni Téltrevalókrul. Azér is Én indétványozom, hogy:

1. Tekéntettel a hidegre, minden Város Atya gyűlés előtt egy messzely jó szilvóriumot ihassek meg a Város Köleségire.

2. A méltóságos főispány Úr felkéressék, hogy Hájunkra, Májunkra egyaránt veszedelmes hideg Zuhanyt ne bocsásson reánk beszédjeiben.

3. A Vaskalap helyött Vassatyakot rakhassunk Fejünkbe, amellikből a Fülünk nem látszik ki, tehát így elejét vesszük az Ujjitók goromba Téréfáinak.

4. Minekutánna télen a Jég nem kerül semmibe, tehátlan Gyűllés után rakassék föl a zöld Asztalra jégbe hűtött Bor. — A többit gyűvőre.

Veöreöshaydmássy Max ór

a böszke új arisztokrata.

Khérem! Én nem vagyok schmutzig, sőt nagyon áldozathozó. Most is adtam 40 kr. a khellnernek, hogy hivjon engem per „nagyschágos ór!”

Én nem vagyok gyáva, sőt nagyon is báthor. Már khétszer kiotasítottak magok közöl a heer von Pagát Pepi és a thübbi oreság, azért ma megint báthorkodtam magamat kidobadni.

Én nem vagyok tholságos khövetelő, sőt igen engedékeny. Igért nekem egy jó barátom egy pafan, ha még egyszer hozzá megyek. Én feléje se nézek.

HOZZÁ.

Alig hogy szemedbe beletekintettem.
A szerelem lángja kigyuladt szivemben.
Feledem kék vérem, ősi nemességem,
Csak a te szerelmed maradjon meg nékem!

Haladjunk együtt az élet tengerén át:
Ugy-e velem együtt hajtod majd a sajkát?
Ugy-e, ha rossz sorsom mély örvénybe hanyott,
Kíragad majd onnan — csinos hozományod? . . .

Hidfalvay.

GRI — BUGRI.

— Te Bugri, láttad amott azt a gyönyörű kis barnát? Az új ideáalom.
— Láttam.
— Mit szólsz hozzá?
— Semmit sem szólhatok, nem vagyok neki bemutatva.

Ugri: Te! Vége a szultánnak!

Bugri: Hogy-hogy?

Ugri: Elégett!

Bugri: Iszonyu! Konstantinápolyban, a palotájában?

Ugri: Dehogy! A szivartartóban. Tudod, az a szultán-czigaretta.

Kis klasszikus.

Di nostra incepta secudent!

Az istenek vállalatainkat secundába rakják.

Tenaci forcepe ferrum.

Te Náczi! forr, csipd el a vasat.

Ille ut depositi proferret fata parentis.

Ő a mint letette a professoratust, fát vitt a paradicsomba.

Magna erit quondam capitis reverentia cani.

Nagy vala egykor a kutya feje iránti tisztelet.

Turbavit mentes Italas.

Megzavarta a mént és az Italiai nőket.

Dat signum coelo.

Pecsétet ad a czellába.

Quorum se devovet, aris.

A mely rum ajánlja magát, áru is van.

„Ulterius tentare veto“ sic Juppiter orsus.

Megtiltom, hogy tovább tentát gyárts, sicc! ordit

Juppiter.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hü nászok

tanálkozása a sor eránt.

Ádány. Övött-é mán nászom muszka tálot?

Miháj. Hászén a Stál nem mögönni való!

Ádány. Nám mégis a Bosta Nestör isszólt a kocmábó: „Vané jó boz, aggyon neköm egy Öveg muszkatálot!”

Mars mezejéről.

Félőrai magyarázat után kérdi a hadnagy az egyik
ujoncztot:

- Hát baka Lánosz! hogy hívják a esászárt?
- „Franz Jozep!”
- No még valamit elhagyott. I. i. hányadik?
- (Meglátva, hogy egy önkénytes mutatja hüvelyk-
ujját) „Franz Jozep Numero 1!”

- * * *
- Baka Kovács! Mondja meg, mi a neve a major
urnak?
- (Rögtön megfelelően) Major János!

Közhirré tétetik.

„Minekutánna szigorúan mög van tiltval, hogy
esoportosulások történjenek, — minekutánna e tilal-
mat kijátszani nem szabad, — minekutánna azt ol-
vastuk a szinlapokrúl, hogy „népség, katonaság,
tehátlan csoportosulás vagyott, — minekutánna
jóllöhet nem igazándiból töszik, de mégis valósággal
kijátszák a tilalmatt, — tehátlan kidoboltatik, hogy
ottan is röndnek kö lönni, mert ha ottan rönd nem
lészen, akkor fene fenét észen!”

Röndörző Muki.

Népszerű hasonlatok.

- Vágtat, mint a györi fiakkeros ló.
- Gyarapodik, mint a „Zalogintézet” tőkéje.
- Kivánja, mint önkénytes az „abgetheilter Marsch”-ot.
- Rendben van, mint a város szénája.
- Kevés beszédü, mint a piaczi kofa.
- Alig vártuk! mint az adóösszeírást.
- Tömve van, mint a színház.

A színházban.

Lám-e, a panszláv
kérdés egyik felét, a
tótot mily könnyen
megoldjuk. Ismerik a
tótok már a mi ga-
vallérságunkat a szép
lányokkal szemben:
tárgyalni hát egy „tót
leányt” küldenek,
az aztán meghódít tel-

jesen. Jobb volna, ha a horvátok is Abonyinéhoz fordulná-
nak, kibékítene ő minket hamarosan velök.

Csakhogy a horvátok nem elégednének meg olyan
gyöngéd szereppel, mint például a „tót leány” után egy
„horvát lány.” Nekik messzebbre terjedő s nagyobb igé-
nyeik és terveik vannak, ök ugy akarnak viselkedni, mint
valami igazi „oroszlányok.”

Pedig okulhatnának ama régi meséből. Oroszlánbőrben
is csak horvátok maradnak ök!

Legutoljára mutatta be Mándoky Fábiant, a hét uj ta-
gok hetedikét. Mintha a hét sváb történetében olvastuk
volna:

„Tu, Fábian,
Geh' nid voran.
Du hast ja gar ka'
Stiebel an!”

És Fábian előjött és a közönség egy részének tetszett,
más részének nem. Hanem biztos a reményünk, hogy finom,
diszkrét játéka, mely sokat nélkülöz a hasraesett páthosszal
torokszakadtából hőieskedő vidéki modorosságból, daliás
alakja, egypár előadás után megkedvelteti őt mindenki-
vel. leszámítva talán egypár tulságos műértőt, akinek fabódéban
nemesített izlése komédiás-végeletekben véli feltalálni a szin-
pad követelményeit. Lássuk más szerepekben!

Csataár mindennap jobban, jobban tetszik. Kedden
(„Tiszt urak a zárdában”) olyan jókedve volt, mintha csak
az ő zsebére ment volna a tele ház. A „Gascognei”-ban meg
dettó, mint afféle sokat tapasztalt kalandor, föl se vette az
az üres házat! (Hiszen különben meg is szokhatta már.)

Hanem annyi igaz, hogy kellemesebb szórakozást alig
nyújtott még darab, mint a „Kis szórakozott.” Pedig
csak egy kis szórakozottság kell hozzá a szereplők részé-
ről, s a második felvonás művészi fináléja (nevezzük így)
megbukik s magával ránthatja a darabot is. Hanem Arank a
aranyos játéka, Hevesi „gyakorló orvos” gyakorlottsága
stb. stb. garantírozza mindig a sikert.

Mikey csak egyet „fütty”-ent s tele házat esinál. Aki
nem hiszi, nézze meg majd, amikor M. jutalomjátékául a
„fütty” kerül színre. De ki is kételkednék, mikor a mi
Abonyiné-fülemflénk szerepel benne!

Hetiszemle a házról: „Üres helyek sziláfdan tartják
magukat, kereslet lanyha.”

Győri krónika.

Haeffner bácsi, a díkezióknak
Nesztor beszédü Nesztije
Legény a talpán, ünnepünket
Lám, nem mindig ő kezd-e?
Ő kezd, végzi; igazán, ha
Egy régi honvéd sikra száll,
Még ma is többet nyom a latban,
Mint egy-egy Bumbum generál.

* * *

Tamaskó Illést tisztelettel
Szokás mindig említeni,
Azonban egyszer rája ront ám
Valami elbarmult Zseni.
Mint halljuk, Illés erre ilyen
Prófétai szókra fakadt:
„Addig nem bántom az ebet sem,
Amig ugat, — csak ha harap!”

* * *

Kis Angyal Bandit nemsokára
Rózsalánczokba kötözik,
A nótairó szolgabíró
Elvál tőlünk, megesküszik.
Hej, Angyal Bandi, neved eddig
Te ugyis csak bitorolád,
Hanem most lesz angyal a házban
Valóban is! — az angyalát!

* * *

A Vas Borona kollegánk lett,
„Közlöny“ bácsit ő vette át.
Járják is a tervek, reformok
Keresztül-kasul most agyát,
Mint öregebbek, egyre intjük
Öcsénket borona urat:
Szakállára megy minden eztán, —
Amint boronál, ugy arat.

* * *

A szentháromságnak nevében
Az embert megkeresztelik,
Három-egy Isten örzi, óvja
Halandót élte végeig.
Ekkor meg egy földi háromság
Fölöttünk hatalmat szerez,
„Giffing, Nell s Mikulits“ nevében
Az „Arrabóna“ sírba tesz.

Gitaros.

TARGONCZÁS MATYI ÉS RÖNDÖRZŐ MUKI

az dolgok sorául.

Matyi (az művelt
hordár): Jól estvélyt
kebelbarát! Miként
állván az rend?

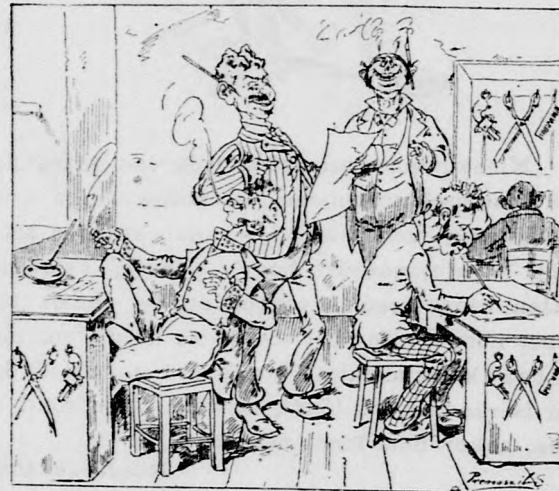
Muki: Akkép, a
mikép a Regula
mondja.

Matyi: És a re-
gúlia soha sem hi-
báz?

Muki: Mán mi-
esoda beszéd az?
Hogy a ménkübe hi-
bádzana a Regula,
mikor az mindétig
a zsebbe van?! Mer
mi a Regula? „A
Regula az, ami a zsebbe van; a Regula az, amit
tunni kő; a regula az, ami a fő!” Mer így tanítottuk.

A redakcióban.

— Ahol a Sarnálok készülnek. —

— Khóbi, the nadszeröt irthál! Olvassál fel azthat!

— Halgassál hát: „Wahrman Mór és Kossóth Lojos. Ez a khét név Madjarország egén thöndökli magát; de tholojdonképen csak az egy, mert, valljok be, Kossóth Lojos egy khúzünséges ember. Mi azért thodjok ötet becsólni, mert szivből, lélekből magyarok vagyunk, de mi a modern civilizátzion hirdetői mégis azthat mondjuk: ő lejártha magát! Khi merné mondani, hogy egy Mórítz Wahrman mellett még megállhatja magát?”

— Nadszerö, elég. A szolgál vigyen Wahrmanhoz egy nyogtha, melyik szólja 25 florintrul. A Náczi írja egy vezércikk „A mai thársadalomról!” — Sigmund, vegyel the a fésüt, mingyár khünnyebben megy!

Bernát Gazsi Nr. II.

Monumentális mondások.

Erős esibukozó volt a Bági Zsiga. Nagyon jól ismertem, afféle kisebb pakli török-dohány neki nem került többbe, mint egy-két szippantásba. A legkeményebb tajtékot pirosra szívta egy óra alatt. És ez igaz.

Egyszer a sógora elétesz ötven hölgyszivarkát, aszongya, gyujts rá. Zsiga se rest, fog egy pakli gyufát, végig húzza a nadrágján az egészet, azzal rágyujt egyszerre mind az ötvenre, egyet szippant, iszonyú füst, az 50 cigarettának csak a hamuja maradt. Ott voltam, láttam.

Petrovits Dani meg abban volt utólérhetlen, hogy az agaraival csaknem esodát mívelt. Jó vadász, sok agarat tartott, kitűnően betanította őket. Az agara mindig maga nyitott ajtót, egyiket meg levélhordónak használta jó barátaihoz, a „lady“ egyszer hazavonzolta, mikor részegen eldült az utban. A „miss“ pedig egyszer, mikor sürgős dolga közben vendégek érkeztek, odaült az íróasztalhoz, s egy megkezdett levelet befejezett. Szavahihető emberek beszéltek.

No, Zoltán ösémnek is van egy vizslája, az is olyan okos, hogy a husnemüeket el nem fogadja fogpiszkáló nélkül. Ha meg esontot dobnak neki, indignációval megy ki a konyhába tányér- és asztalkendőért. A multkor visszavitte a büftököt, hogy süssék meg jobban, s adjanak hozzá mustárt. Mi csak néztük.

Arszlánbörben.

— De édes Alfréd, gondolja, ő engem fiatal libának nevezett!

— Oh nagysád, ez hiszinylés ugyan, de ne aggódjék, ugy sem hiszi el senki, hogy ön fiatal liba.

Tsörge Ádány levele a szerkesztőhöz

a garo Bancziás diákrú mög a Vellámri, mer am most nas Sor.
Tisztös uj ságiró szerkesztő Ur!

Mökövetöm nem is én hanem a nászom am Monta hogy irgyunk ű neki isze ű is ösmeri itet mög engöm is, mer Mér is irgya ki Jaz nevünket a Zujságyábo. há ű aztot hunaj tuggyá hom

mink a nászommal Mit leveledzünk em máshol? há ű es spijon mi? nám montam a nászomnak mondok hor rosz Ba törri af fejit az a zuj ságiró Szerkeztő ifijur. mer a mi levelünket bontog attyák, ap penig espijon vagy nimet akki eztet tözsi. mög is mondom a Zuraságnok hof fogassa mög itet, nem fillek ám ű tulle mer ű nem is garobancziás mind a hugyan irgya, mer a garobancziásnak tüzes farka van tuggyá, a nászomnak a felesige is látott ögygyet a Müttesztend öbe, mikortájt az a sok esellag hullás vótt. No! há mostannék tuggyá ű is hon nem kő én vélem teréfányi mer mán én is Tom ám mijaz. vellámosság azuraságtú hallottam a magam fülvee. ammonta El a nasságos asszonyNak hom mikor ontan béesebe vót, há mög is fogta. aunya mondog fékom adta mer én éppeg akkor hajtottam el azóruk előtt a malacz ezajimat még is mög kék haagatni hommikép löhet am Möndörgös Villámot möfFognyi. Hát szípen hogy észre ne vögyenek a Zuraság hátáhol kerütem, oszténg csakugyan Ee hűtem a hom mög hallottam hogy a vellám megest mán a vasutat is haj tya. Mert azt tom na gyon Jó, ho Kkocsit huz, mer a Zapámnak vót el Lova, Vellám, ahhuzott kocsit, de aacs Csak Lluó vót, ne migazi vellám, de a Kkocsi se Vasút, azér is, hogy ezt hallom, erre mán mégis megszólamlott bennem a szó, mondok há nasságos Uram má nem vág a vellám a vasutba de asszongya belevág így ni, többet osztán nem szót de nem is hallottam. hanem Vellámot mög Csellagot láttom a szömömbű, mer alighanem a Zuraság zsebgýibe vót egy óan bécsi fiave llám a mívee mög akart ijjesztenyi de nem ijedtem mög mer ott vót a nasSágos aszSzony. há csak ut töttem mi ha nevetnik mömmer ű is igön nevetött.

A Zandris filyam igön haragudvány, mert kigyütt a Zulyságba a jjuézivaa, maj eztán bémönünk úhözö oszténg ott irgyuk mög a Lveledzésünket, me rú igön fene módon tud írnya. Engeggye a Zisten, hogy hállá isTen. No. ezze maradvány

Tsörge Ádány.
a Zuraság fő kanyüssza.

Apró cseprő.

Vendéglős Uram, azelőtt ön rendes vendégem volt, ki bőkezűen költött. Látom, de valóban nem tudom okát találni, hogy egy idő óta uraságod miért kerül?

Ur. Hja, barátom, mert nem kerül!

A. ur. Te, melyik nap legkeservesebb reád nézve?

B. ur. (Hirtelen.) A napam!

Ez a horvát-kérdés igaz megoldása!

Garabonczyás Diák szerint.

Édes magyar nemzetem!
Politikám énekem
Konzervatív, hajh régóta,
Hogy is szól a régi nóta?
Ahogy az szól, úgy legyen:

„Legyen úgy, mint régen volt!
Legyen úgy, mint régen volt!
Süvegélje meg a magyart
Mind a német, mind az oláh,
(Mind a horvát), mind a tót!”

A mult hét krónikája.

Hétfő. Rödör Muki csinált rődöt.
Kedd. Pepi garatra nem öntött.
Szerda. Színházjegyre volt ma nagy hajsza.
Csütörtök. Oroszlán lett Scholomon Grajsz.
Péntek. Törlesztett a Firtli báró.
Szombat. Nem kornyikált Don Gitáró.
Vasárnap. Balek kéne, ki elhinné.

Az olasz hadjárat alatt egy magyar fiút vittek Bécsbe a kórházba, ki hideglázban szenvedett. Az orvos mindent próbált már vele, de mi sem használt neki. A beteg egy izben kimenvén a konyhára, a tűzhelyen káposztát látott s abból az orvos minden ellenkezése dacára evett, mert mint mondá, nagyon megkívánta. A káposztától meg is gyógyult. Az orvos erre a következőket írta a kórház naplójába: „hidegláz ellen legjobb orvosság a káposzta.”

Később egy hideglázban szenvedő német katonát hoztak e kórházba. Az előbbi orvos rögtön káposztát adott neki, melytől szerencsésen meg is halt; mire az előbbi jegyzetbe ezt írta az orvos: „magyarnak élet, németnek halál.”

Figyelmeztető!

Üi, háknek csináltam annyit
Jó napot és jó lapot,
Kik mindaddig nem vevétek
Tölem el bizalmatok, —
Minthogy Isten nekem kedvet,
Tinektek meg pénzt adott,
Venez, enfants de la patrie,
Garabonczyás Diák hí,
Sokatérő naptárjára
— Öt piczula csak az ára —
Mind praenumeráljatok!!

SIRFELIRAT, a sz-i temetőből.

Bánatos a fűzfa,
Arra vót akasztva,
Látták is ott Kómen Jánost
Felesége sir ám most,
Elszanta az életit,
Jézus Krisztus díceértetik
Amen
Kis Illés kúfarago szebenben.

SZERKESZTŐI LEVELEZÉS.

A... J... y. Műfordításai sikerültek. Válogattunk egynehányat belőlük. Apróságai kevésbé használhatók. **M. K. Sz.** A levelet Tsörge Adány elfogatta, oszténg bé is kütte az szerkesztőből. Ehun gyűnis e. **B. L. Bpest.** Szép helye lesz ennek a „Garabonczias Diák naptárban! Kérünk mást is. **Paradiesomos Úveg. B. pest.** Intézkedtünk mindenben. Csakugyan nem lehet elbolondítani; hanem azért lesz nagy meglepetésed! Megest levél indul. **Banális.** Szánalommal olvassuk az ebfélét. Szétfolyó história, po-

intirozott tartalom s takaros kidolgozás nélkül goromba, részben triviális garnirunggal, igazi ponyvairodalmi mív. Vigye a szomszédba, ott bevállik az első oldalra s méltó is oda. **Fridolin.** Tiszta csöppek, mosolyog a kinezésük is Forverd! En avant! **B. K - y.** És mi is azt ismerjük irányttűz szabályul, hogy lapunk külső csinájával kiállítás a izlésességével összhangban álljon tartalmi része. Köszönet és üdv! **Dr. Szekáló.** Jönni fog, mert jönni kell! **Bibi.** Sok benne a bibi. **Hidfalvay.** A középső versszakot beolvastottuk a másik kettőbe, így tömörebb; patásosabb. **Több kéziratról jövőre.**

Lapunk mai számát mutatványul küldtük több előkelő családhoz.

A „Garabonczias“ szerkesztőségi irodája s kiadóhivatala helyiséget változtatott.

Uj helyisége:

Kazinczy-utca 20-ik szám, I. emelet, balra,
Scharitzer-féle kereskedéssel szemben.

Előfizetési felhívás.

Október elsejével a „Garabonczias“ második évfolyamának negyedik negyedébe lép. A lap régi előfizetőit s barátait felkérjük új előfizetésre és lapunk további terjesztésére.

Előfizetési árak

helyben házhoz, vidékre postán küldve

negyedévre	1 frt 50 kr.
egy hóra	50 „
egész évre	6 „

AZ

„ARRABONA-VÁLLALAT“
átvétele.

Alulírottak tisztelettel értesítjük a mélyen tisztelt közönséget, miszerint bold. jó barátunk által megalapított,

„ARRABONA“

ezimü győri első temetkezési vállalatot a mai napon összes felszerelvényeivel, a cselekvő és szenvedő állapotával át- és megvettük, ezentul pedig a győri kereskedelmi törvényszék által bejegyzett.

„GIFFING, NELL ÉS MIKULITS“

ezég alatt vezetve, ugyanazon ezimet fenntartjuk.

Azon kellemes reményben, hogy a n. é. közönség bizalmát tőlünk meg nem vonandja,
Győr, 1883. október 2.

maradtunk tisztelettel

Giffing, Nell és Mikulits.

November derekán

megjelenik a

„Garabonczias Diák naptára“

az 1884-ik évre.

50 KÉPPEL, 500 ÉLCZCZEL,

s ráadásul válogatott, javas-java olvasnivalókkal.

Szerkeszti és kiadja:

GARABONCZIÁS DIÁK.

Hirdetéseket felvesz a „Garabonczias“ kiadóhivatala (Kazinczy-utca 20. szám, első emelet balra) s Czéh Sándor özv. könyvnyomdája.

Egész oldalnyi tér 10 frt, féloldal 6 frt, negyedoldal 3 frtért számítatik.

Az első kiadást **2000** példányban tervezzük.

Függelékül külön hirdetési rovat lesz „Győri ezégek“ ezim alatt, melyben a ezég neve, az üzlet minemősége s létezési helye jelöltetik meg. Hogy e rovatban a győri ezégek lehetőleg teljes számban részt vehessenek, a megjelenési díj ezéghirdetmények részére **1 frt 20 kr**ban van megállapítva.

Hirdetések fővételének határideje: november 1.

A naptár színnyomatu borítékban (nagy octáv alakban) Czéh Sándor özvegye ismert kitűnő nyomdája által kiállítva jelenik meg. Kapható lesz a legtöbb könyvkereskedésben, megrendeléseket elfogad ra a „Garabonczias“ kiadóhivatala Győrött.

Ára 50 kr.

Gyűjtők 10 pld. után egy ingyen példányt kapnak.

Kincsem-sorsjáték Budapesten

huzás október hó 22-én.

1-ső főnyeremény értéke 50,000 forint

Főnyeremények:

50,000 frt

20,000 „

10,000 „

8000 „

6000 „

5000 „

stb. összesen

10,000

készpénzben fizetendő.

A sorsjegy ára
csak

1 forint.

2. főnyeremény értéke 20,000 forint

3. „ „ 10,000 „

4. főnyeremény értéke 8,000 forint

5. „ „ 6,000 „

6. „ „ 5,000 „

továbbá 2 nyeremény à 4000 frt, 3 nyeremény à 3000 frt, 5 nyeremény à 2000 frt stb.

Összesen

10,000 nyeremény = 186,000 forint.

Minden nyeremény készpénzben kifizettetik

20% levonással mint a különben is szokásos állami nyeremény adó equivalentje.

Minden sorsjegyvőnek a sorsolás után a hivatalos sorsolási jegyzék bérmentesen és díjtanul megküldetik.

Sorsjegyek 1 frtjával (11 sorsjegy 10 frt) kaphatók

Győrött e lapok szerkesztői irodájában is.

Tekintettel a Kincsem sorsjáték rendkívül előnyös játéktervére, a sorsjegyvők saját érdekükben arra figyelmeztetnek, hogy a Kincsem sorsjegyeket a más oldalról szétküldött ló- és áru-sorsjegyekkel össze ne téveszszék.